

«Обридло нам у рабській ролі!»
«Ви певні в тім? — сказав прем'єр. —
То нате вам шматочок волі.
Чи всі вдоволені тепер?
Чи, може, ще хто-небудь стане
Невдячно лаять наш уряд?
Вітайте ж, любі громадяни,
Новий конституційний лад!

За вашу смирність християнську,
Хоч і гарячі ви були,
Ми вам на вольність громадянську
Куценьку хартію дали.
Її ще Трьопкін перегляне,
Щоб був у їй міцніший склад...
Вітайте ж, любі громадяни,
Новий конституційний лад!

Я ваш добродій і прибічник,
Даю всі вольності, але
Не винний я, що мій помічник
На вас погромників нашле.
(Щасливий буде, хто пристане
До їх — скажу вам наздогад!)
Вітайте ж, любі громадяни,
Новий конституційний лад!

От ми дали вам волю друку,
Хоч поки що не для книжок,
І тільки цензорів в руку
Вложили добрий батіжок.
То є знаряддя непогане
І вам багато дасть порад...
Вітайте ж, любі громадяни,
Новий конституційний лад!

Життя солодкого бажаю
Я всім так саме, як собі,
І через те вас поспішаю
Мазнути медом по губі.
Злижіть мерщій, а то розтане,
А вдруге чи мазну — навряд.
Вітайте ж, любі громадяни,
Новий конституційний лад!

Виборче право я вже скроїв
Для всіх... кого я сам обрав.
Тепер я людність заспокоїв...
Що?! вам схотілось рівних прав?
Пани те саме, що й селяни?!
Давайте ж вольності назад!
Тепер вітайте, громадяни,
Новий конституційний лад!»

1906
